

פקודה הקובעת הוראות נגד הזרמתם או שפיכתם של שמנים לתוך מי הים.

מס' 53 לש' 1936.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1—(1) פקודה זו תקרא פקודת השמן במי הים, 1936

השם

(2) הוראות הפקודה הזאת תבואנה להוסיף על כל הוראות הכלולות בכל פקודה אחרת בענין הגנת מימי פלשתינה (א"י), ולא לגרוע מהן ולא לבוא במקומן.

2—(1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר:—

פירוש ושמוש

„ספינה” כוללת כל סירה או ספינה כיוצא בזה.

„הפקיד הממונה על החוף” פירושו כפירוש המיוחס לו בפקודת החופים 1926.

„שמן” פירושו כל מין שמן והוא כולל ספירט המתקבל מן השמן, ושמן מהול במים.

„העברה” לגבי שמן, פירושה העברה בכמויות בלתי ארוזות.

(2) המים שפקודה זו חלה עליהם הם מימי החוף ומימי נהרות ואגמים של פלשתינה (א"י).

3. אם נשפך שמן, או התירו לו לזרום, אם ישרות ואם בעקיפין, לתוך כל מים שפקודה זו חלה עליהם מכל ספינה או סירה או מכל מקום ביבשה או מכל מכשיר המשמש לצורך העברת שמן מכל ספינה או אליה, או מכל מקום ביבשה או אליו, הרי בעל הספינה או הסירה שממנה נשפך או הזרם השמן או רב החובל שלה, וכן המחזיק בקרקע או הממונה על המכשיר, הכל כפי שהענין יחייב, יאשם בעברה ולגבי כל עברה כזאת יהא צפוי בצאתו חייב בדינו לקנס לא יותר ממאה פונט. אלא שכל הטוען את הטענות דלקמן במשפט על עברה עפ"י סעיף זה — טענתו טענה:—

עונשו של השופך שמו לתוך מי החוף או מימי אנטים ונהרות של פלשתינה (א"י).

(א) אם הוגש המשפט נגד בעל הספינה או הסירה או רב החובל שלה — כי שפיכת השמן נגרמה מחמת שהספינה או הסירה הגיעה למצב של התנגשות או אירעו להם היזק או תאונה, או כי היה צורך לשפוך את השמן מחמת כך, וכן — אם המשפט היה בנוגע לשפיכת שמן — שרב החובל של הספינה עשה את כל האפשר כדי למנוע את שפיכת השמן; וכן

(ב) אם הוגש המשפט ע"י אדם אחר והוא נוגע לשפיכת שמן — שאותו אדם אחר עשה את כל שיכול היה לעשות כדי למנוע את שפיכת השמן.

4—(1) בין שקיעת החמה וזריחתה אסור יהא להעביר שמן מכל או לכל ספינה השטה על פני המים שפקודה זו חלה עליהם, חוץ אם הוגשה בקשה בכתב

העברת שמו בלילה בלי רשות, אסור.

לרשות לעשות כן, בהתאם להוראות סעיף זה, ונתקבלה רשות בכתב להעברה זו מן הפקיד הממונה על החוף.

(2) שמן שהועבר מכל ספינה או סירה או אליהם בניגוד להוראות הסעיף הנה, הרי רב החובל של אותה ספינה או סירה, ואילו אם הועבר השמן לאיזה מקום או מאיזה מקום ביבשה — המחזיק באותו המקום, יהיו צפויים על כל עברה בצאתם חייבים בדינם לקנס לא יותר מעשרים פונט.

(3) בקשה לצורך סעיף זה צריך להגישה לפקיד הממונה על החוף לא פחות משלוש שעות ולא יותר מתשעים ושש שעות לפני המועד שבו יש בדעת המבקש להתחיל בפעולת העברת השמן:

בתנאי שלגבי פעולה שצריך לעשותה במקום שבו נוהגים לעשות בקביעות פעולות אלה, מותר לערוך לפקיד הממונה על החוף בקשה לרשות לנהל פעולות אלה בין זריחת החמה ושקיעתה, במשך תקופה שתפורש בבקשה ולא יותר משנים עשר חודש מיום הבקשה.

הנהלת פנקסים
בנוגע להעברת
שמן

5—(1) ערוך יערך פנקס בכל ספינה וסירה, באותו טופס שייקבע ע"י הפקיד הממונה על החוף, על כל הפעולות בקשר עם העברת השמן מן הספינה או הסירה או אליה.

(2) הפנקס שצריך לנהלו עפ"י סעיף זה יתנהל בכל הנוגע להעברת השמן אל הסירה ע"י האדם המספיק את השמן, ואילו בכל הנוגע להעברת השמן מן הסירה — ע"י האדם שהשמן יועבר אליו, ובכל מקרה אחר יתנהל הפנקס ע"י רב החובל של הסירה.

בתנאי: —

(א) כי ברשותו של הפקיד הממונה על החוף, שתנתן בכתב, מותר יהא למנות בכתב סוכן שינהל את הפנקס האמור; וכן

(ב) כשמעביר השמן הוא גוף מאוגד, הרי הפנקס שדרוש לנהלו, יתנהל ע"י בא כוחו המוסמך של אותו גוף, או סוכן שיתמנה על ידו כאמור הות.

(3) כל פנקס המתנהל עפ"י סעיף זה יוכל הפקיד הממונה על החוף לעיין בו בכל עת.

(4) מי שחייב לנהל פנקס עפ"י סעיף זה או סוכנו של אותו אדם, הכל כפי הענין, ואינו מנהלו או רושם בו את הרשימות המתאימות, או אינו מראה אותו לכל מי שהורשה לעיין בו ודרש לראותו, יהא צפוי בצאתו חייב בדינו לקנס לא יותר מחמשים פונט על כל עברה ועברה, ואם רשם אדם כזה בפנקס איזור רשימה שלפי ידיעתו היא כוזבת או מתעה בפרט חשוב, או אם נמנע במתכוין מלרשום רשימה בפנקס, יהא צפוי בצאתו חייב בדינו, לקנס לא יותר ממאה פונט על כל עברה ועברה.

6—(1) שמן שהיה מצוי בגיגיות או במקומות אחרים בספינה או בסירה, הרי כל נוזל שנשפך או הוזרם מגיגיות או ממקומות אלה יחשב כשמן בגדר פקודה זו, חוץ אם יוכח שהגיגיות או המקומות נוקו משמן, או כי הנוזל נוקה משמן ע"י מכשיר מיוחד להפרדת יסודות.

נוזל המצוי
במקומות המשמשים
להובלת שמן,
דינו כדיון שמן
לצרכי פקודה זו.

(2) ואילו במשפט נגד אדם, פרט לרב החובל, מותר ליתן עדות על הענינים דלעיל, ע"י תעודה חתומה ע"י רב החובל, ואם נתן רב החובל תעודה עפ"י סעיף זה שלפי ידיעתו היא כוזבת או מתעה בפרט חשוב, יהא צפוי בצאתו חייב בדינו לקנס לא יותר מחמשים פונט על כל עברה ועברה.

(3) בסעיף זה המונח „רב חובל” פירושו האיש המוזכר כרב חובל בהסכם עם חבר העובדים של הספינה.

7. מי שנחתיב בעברה ששפך או הזרים שמן לתוך מים שפקודה זו חלה עליהם, בניגוד להוראות פקודה זו, רשאי בית המשפט שחייב אותו בדין, לפי בקשת התובע, לצוות שהקנס שהוטל בגין העברה ישולם כלו או מקצתו, לאיש שבית המשפט יורה כדי שישתמש בו לכיסוי כל הוצאות שהוציא או שיוציא בקשר עם הוצאת השמן שנשפך או הוזרם.

השמוש
בקנסות.

(18) כשטוענים כי נעשתה עברה עפ"י פקודה זו ע"י רב חובל של אינו ספינה, ולאח"כ, ובטרם תום המועד שמותר להגיש בו משפט נגדו, עזב האיש את פלשתינה (א"י), הרי, למרות כל דבר האומר את ההיפך בכל פקודה אחרת, מותר להגיש נגדו משפט בכל עת במשך שני חדשים לאחר שובו בפעם הראשונה לפלשתינה (א"י).

מו"מ משפטי

(2) קנס שהוטל ע"י כל בית משפט במשפט נגד בעל הספינה או הסירה או רב החובל שלה בשל עברה על פקודה זו, ולא שולם בזמן ובצורה שבית המשפט צוו לשלמם, הרי בית המשפט, בלא לפגוע בכל סמכות אחרת של בית המשפט לאכוף את תשלום הקנס, תהא לו סמכות להורות כי הסכום שנשאר בלתי מסולק, ייגבה ע"י העיקול, התפישה והמכירה של הספינה, תחמושתה, רהיטיה ומכשיריה.

(2) משפט על עברה עפ"י הפקודה הזאת לא יוגש אלא ע"י הפקיד הממונה על החוף, או אם נעשית העברה שלא בחוף הכלול בגדר מובן פקודת החופים 1926, ע"י מושל המחוז שבו נעשתה העברה.

א. ג. ווקאפ

נציב עליון.

16 ביולי, 1936.